

Kødets lyst

Af Søren Anker Madsen

(REGI: Ungt par, Kalle og Mette, står i køkkenet og sveder over madlavningen)

Kalle: Tror du ikke, dine forældre synes, det er underligt, at vi kun serverer grøntsager?

Mette: Nej, de må sgu finde sig i, at vi har valgt at være vegetarer nu.

Kalle: Jeg vil jo gerne have, at de synes, jeg er god nok til deres datter.

Mette: Hold nu op, Kalle ... vi spiser ikke kød, fordi det ikke er godt for klimaet. Det kan de to gamle nisser godt lære noget af. De brænder CO2 af hele tiden, når de flyver på ferie til Thailand.

Kalle: Ah, men alligevel ...

Mette: Ikke noget men! Jeg fortæller dem det, når de kommer. Det handler vel ikke om, at du selv savner kød?

Kalle: Nej nej da ... nej for Søren. Sådan en ... en øh bagt persillerod her. Uhhmm, siger jeg bare ...

Mette: Jeg håber FANDME også du bakker mig op i beslutningen, selv om min far sikkert brokker sig.

Kalle: Ja ja, selvfølgelig Mette-mus

(REGI: Det ringer på døren – Mettes forældre John og Alice kommer ind med en flaske gave-vin i cellofan)

Mette: Hej mor og far

Alice: Hej skat

Kalle: Heeeej Alice og John. Dejligt endelig at møde jer.

John: Ja goddag, nå du må så være Kasper

Kalle: Øh Kalle ...

John: Kalle? Er du sikker?

Mette: Jeg har da fortalt dig, at han hedder Kalle, far!

John: Kasper ... Kalle. Det er sgu da ikke til at huske med den svingdør.

Alice: Hold så op John, dit gamle fjols

Mette: Vi skifter lige til noget tøj, vi ikke har lavet mad i. Straks tilbage. Vi har noget vigtigt, vi skal fortælle jer!

(REGI: Mette og Kalle går)

Alice: Noget vigtigt? Uuuuhhh ... tror du?

John: Tror hvad?

Alice: Tror du virkelig?

John: Altså hvad i alverden snakker du om?

Alice: Tror du, hun er gravid? Tror du, at jeg endelig – langt om længe – skal være mormor?

John: Nåååh, det tør jeg sgu ikke sige. Tror du til gengæld, at vi bliver budt noget at drikke? Sidst vi var her, serverede hun kun sådan noget fermenteret ingefær-saft, som var så surt, at røvhullet snappede efter skjorten

(REGI: John åbner deres egen gavevin og skænker sig et stort glas. Mette og Kalle kommer tilbage)

Alice: Hvad er det så, du skal fortælle os, min skat?

Mette: Vi har lige en ting, vi gerne vil dele med jer ...

Alice: Åh, jeg kan næsten ikke holde spændingen ud.

Mette: Spændingen ligefrem?

John: Ja altså, mor tror, at du har en lille overraskelse i ovnen ... hvis du forstår?

(REGI: John klapper sig på maven)

Mette: Det er desværre ikke det, I tror, det er!

Alice: *(skuffet)* Nej?

Kalle: Næ, det har vi valgt fra og lever helt i afholdenhed.

Alice: Afholdenhed ligefrem?

Kalle: Vi synes simpelthen, det er uansvarligt, sådan som Jorden har det i dag.

John: Halleluja. Skål!

(REGI: John tager en stor slurk vin)

Alice: Jeg mener ... det er jo ellers helt naturligt.

Mette: Bare fordi du og far fortsætter, som I altid har gjort.

John: Nååh, det er nu heller ikke helt sådan, jeg oplever det.

Alice: Jeg synes bare, at det hører sig til en lørdag aften med stearinlys og en god flaske rødvin.

John: GØR DU DET? Det har jeg fandeme ikke mærket meget til de sidste 25 år.

Alice: Savner du det aldrig, Kalle?

Kalle: Slet ikke ... Og Mette er ellers virkelig dygtig til det. Jeg kan huske engang, hvor hun rigtig havde haft fingrene køllen og var fuldstændig smurt ind i safterne ...

John: JA TAK, det har jeg VIRKELIG ikke lyst til at høre! Det er min datter, du taler om!

Kalle: Lige da vi havde lært hinanden at kende, fik jeg det faktisk hver dag.

John: Sådan er det jo i starten.

Kalle: Duften hang altid i køkkenet ...

Alice: Duften? I køkkenet?

Kalle: Ja, Mette vil ikke have pletter på sofaen. Og i sengen er det helt forbudt. Det kan blive noget værre svineri.

John: Du godeste!

(REGI: John tager igen en stor slurk vin)

Mette: I dag kan jeg slet ikke forestille mig det mere. Puha, alene tanken om at få sådan en klump kød i munden ...

Alice: Det kender jeg godt! Det forsøger din far også nogle gange at overtale mig til.

(REGI: John sprutter vin ud af munden og hoster)

John: SYNES DU VIRKELIG, at det skal uden for hjemmets fire vægge?

Kalle: STOP! Jeg kan lyve mere ... jeg savner det hver eneste dag.

Alice: Jeg vidste det bare! Sådan er mænd!

Kalle: Nogle gange har jeg listet mig ud på toilettet og fået lidt for mig i selv i smug.

John: Fy for ...!

Mette: Jamen, jeg troede jo, vi var enige om at lade være.

Kalle: Jeg ville bare gøre dig glad. Også nu hvor vi har snakket om at sætte børn i verden.

Alice: llliihhh, så bliver jeg alligevel snart mormor.

John: Er det bare mig ... eller kræver det ene ligesom det andet? Nu er jeg sgu forvirret ...

Mette: Jeg render lige på gaden og køber ind til en ordentlig omgang til min Kalle-mand.

(REGI: Mette løber)

John: Købe ind til det ligefrem? Det må jeg sige – det er avanceret.

Alice: Kom John, nu skal det unge par have lov at være lidt alene, ti-hi!

John: Ja, vi må hellere se at komme hjem, sådan som det åbenbart sviner og lugter.

Kalle: Nej nej, I må da ikke gå ...

Alice: Hvad mener du?

Kalle: Vi skal da hygge os alle fire, så jeg kan lære jer rigtigt at kende.

John: Ad! Kom Alice, nu går vi fandengalemig.

(REGI: Alice og John går – Mette kommer tilbage med indkøbspose)

Mette: De havde tilbud på and henne hos den dyre slagter ... er de gået?

Kalle: Ja, jeg tror ikke, din far kan lide mig.

Mette: Åh, det handler bare om, at der skal være kød og rødvin nok, ellers bliver han knotten. Nu sender jeg dem lige en SMS. Sådan ... så skal du se, så kommer de tilbage lige om lidt.

Kalle: Hvad skrev du?

Mette: At du gemmer et bryst til ham!